

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.XXXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

almam domum Lauretanam peregrinatione instituta, cū pluvium tempus esset & importunus imber incessanter omnia infestaret, Deo ac Virgine pietati clientis sui favente, sicus & prorsus intactus Gregorius cū socio incescit à quorū vel extremo villo vestis imber abstinuit. Revelationibus à Deo honoratus Jubilum Organorum, sua sponte solenni corporis S. P. Benedicti translationi accinentium una cū Zacharia Asceta pariter Cassinense audire meruit. Anno tandem Domini 1643. die 13. Septembris, cum aspera prius infirmitate patientiam suam omnibus comprobasset, inter ardentia in cælum suspiria animam suo reddidit Creatori. Quæ inter illud accidit memorandum, quod cū alij desiderium optimi Fratris & de singulis benemeriti gravius ferrent, lachrymisque etiam internum dolorem testarentur, solus Zacharias damnato omni errore lætus incedebat; in tempestivi gaudij rationem reddere coactus id quod erat modestè tandem pro palavit: visum scilicet à se Gregorium cælum ascendere, plenumque luminis lucem aliàs inaccessibilem immigrare. Nec fuit difficile hæc tam insolita adstantibus de Gregorio persuadere quia fidem non solum in Vita, sed in ejus extremis, egregiæ virtutis exempla iam ante omnibus persuaserant. Vide Vitam P. Zachariæ parte 2. Cap. 7. Elatus est ad Cœmeterium S. Annæ & prope cornu Evangelij sepultus.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXV.

Dignissimus summa admiratione & Veneratione terris eripitur sanctæ memoriæ P. D. Zacharias Petronius Fractensis, cujus vitæ, prolixius descriptæ compendium dare necessarium duximus, & devotioni omnium commendamus.

Fractis, quod est nobile in Compania felici, medio Cajetum inter Cassinumque itinere oppidum Anno Domini 1578. pridie Idus Decembris lucem aspexit Zacharias, Parentes illi contingere pari virtutis ac Nobilitatis laude illustres. Patri nomen fuit Christophorus Petronius qui multis ex legitima coniuge Martia de Turijs susceptis liberis, huic natu decimo Damasi indidit nomen. A pia matre ad optimum quodq; virtutis genus eruditus, misericordia in primis erga pauperes futuræ prælusit sanctitati. Septennis puer de proprijs dapibus quidpiam surripiens, toto sæpè privans seipsum cibo, pauperibus subvenire satagebat. Ad nosocomiū Civitatis se conferens, infirmis libenter pius puer servitiā impendebat. Victor aliquando inter ludentes cœtaneos ova in præmium accepta Matri de-

tulisse memoratur, confectumque ex iis edulium confestim pauperibus dispensasse. Impulsu cælesti Deo Virginitate consecrata, parentum voto in clericum sæcularem attonsus est; quibus tamen non diu morem gessit, dum vocanti se Numini obsecutus in Cassinate sanctuario decimo octavo ætatis anno Religiosæ militiæ nomen dedit. A sæculari ad Religiosum statum affertens animum insignibus excellentum Virtutibus, ad sublimem perfectionis verticem, celerem intendit cursum, quem si metiri licet è legum observatione, qua salus & incolumitas vitæ spiritualis constat, & profectus augetur ad mensuram plenitudinis sanctorum; nullam unquam violasse deprehensus est regularum. Totum tyrociniannum, & quod insecutum est studiorum tempus, meditatio verum Devinarum, & mortificatio absumpsit. Donum orationis cælitus ipsi collatum adeo excellens, ut non solum à communibus avocationibus, quibus etiam perfectorum hominum mens obnoxia est, liber esset, sed ita quoque affixus cælestium contemplationi hæreret, ut exiisse extra se videretur. Sic orantem intuitus aliquando Romanæ Curiæ Prælati quidam à Clemente VIII. Pontifice Max. ad dignoscendos Cassinensium mores (quibus perversa adversariorum malevolentia ea in urbe notam inurere conabarur) ad sacrum Cænobium missus, in folio splendore circumfusum, & toto vultu radiantem conspexit: quare unius juvenis sanctitate seniorum metiens vitam, à proposito destitit ac contra omnem adversariorum expectationem ex Judice singularis Cænobitarum Protector factus, veridicum eorumdem coram Pontifice laudatorem egit. Anno Jubilii 1600. quo 80. circiter hominum millia Cassinum accesserant, ac liberali sodalium sacri loci humanitate excepta sunt, Cellæ penariæ præfectus, Dei benignitate multiplicari vidit cibaria quæ Religiosis duntaxat sacrae Domus Oeconomus eum in annū providerant. Xenodochij, Peregrinorū, & valetudinarij curam gerens S. Benedictum specie sæcularis presbiteri Hospitalis visibiliter accedentem excepit, ab eoq; sanctioris Vitæ documentis instructus est. Tyronibus Religiosis datus in magistrū eosdem opere & sermone ad studiū perfectionis hortatus, sibi effecit simillimos, id est obedientes humiles, sanctos. Aliquibus redire ad sæculum omni nisi satagentibus, cælesti quadam eloquentia saniora persuadens, in proposito Religiosæ Vitæ firmavit roboravitque. Ob perspectam Vitæ probitatem & insignia merita à Capitulo Generali Aretini in Hetruria Cænobij Prior creatus, cum amo-

re humilitatis quosvis abhorreret honores, absolvi se eo officio postulavit: id cum multis rationibus Monastico senari persuadere non posset, fufis ad Deum precibus & lachrimis tandem obtinuit. Prioris munere solutus (ne fulgeret sine præmio virtus) Abbatibus titulo insignitus est, quem sanctioris Vitæ splendore ac virtutibus, multo reddidit illustriorem: quàm acceperat. Ex quibus aliquas duntaxat hoc loci meminisse juvabit, ne singulas enarrando propositæ brevitati derogeretur. A primo Religionis ingressu, ad ultimum usq; vitæ diem paupertatem rigorosissimam coluit: seu Prior, seu Abbas omnem singularitatem execratus, nihil in vestitu, nihil in mensa, nihil demum in cubiculo spectari fecit, quod Religiosam excederet modestiam; tum lætior cum inferior aliis, soloque defectu dives. Obedientiæ eximius cultor, pia aliquando exercitia ad nutum Abbatis intermittere non distulit: Dignitates oblatae ob humilitatem recusavit, indictas vero sine mora admisit, ratus eas cum obedientiæ dispendio non fugiendas esse. Fractas evocatus ut mori paranti nepoti suo assisteret, iam iam ultimum spiritum exhalaturum, (bene nihil ominis dispositum nec sine aliorum Presbyterorum præsentia) satius duxit deserendum, quam præscriptum sibi ab Abbate redeundi terminum prætergredi: cumque obediendi illum zelum, impietate interpretarentur cæteri, victurum triduo asservit, donec ipse obtenta iterû licentia ad agonisantem regrederetur: quod verum fuisse rei eventus comprobavit. Castitati conservandæ omnes Zachariæ mortificationes, omnes Vigiliæ atque Orationes impendebantur. Lascivos gestus, motusq; corporis inhonestos æquè cautus ac castus, tam in se quam in aliis severissimè redarguit. Mulierum non solum confortia, sed ne aspectus quidem admisit, quem puritatis amorè in aliis quoque entæ studuit promovere. Arcanas aliorum cogitationes mirabiliter introspectans occultâ, eaq; periculosam Erasmi ab Anglono Cassinatis Ascetæ tentationem cognovit, opem tulit consilio, oratione avertit periculum. Novitiû præ verecundia commissum peccatû in confessione subtracentem, secretæ labis admonuit & ad pœnitendum induxit. Periclitanti alterius sodalis vitæ, cælitus admonitus auxilium tulit & necem parantem sicarium ad saniora consilia inflexit. Nec ea tantum quæ domi occultè fiebant, verum absentia etiam & longo seu loci seu temporis intervallo dislita, tanquam præsentia cognoscebat. In Fractensi S. Catharinæ Benedictinarum Virginum Monasterio, sanctimonialibus spiritualibus à se in-

structas documentis linquens, Cassinique constitutus, ac duodecim milliariibus Parthenone distans, ceu præsens esset, occultissimos earundem defectus aspexit, sæpèque periculi tam Monasterio, quàm cuiuspiam sororum imminens, Antistitem loci admonuit. Necem fratris sui prius scivit, quàm nuncium de eadem accepisset. Alteri sodalium in lecto decumbenti sanitatem proximam, tentationes secuturas alteri prædixit, aliaque his similia, de quibus latius in Vita. Erga Deum, Dei Matrem, aliosque cælitates sumè affectus, miris inventis eorundem promovit honorem. Charitate in Proximos suspiciendus, à prima ætate ad ultimam usque senectam totum se pauperum impendit servitijs. Authoribus necis fratris, & item Nepotis sui morti adiudicatis, multis precibus Vitam à Regni Neapolitani Prorege obtinuit. Orationi adeò intentus fuit, ut dies plures & pleramque noctium partem in rerum divinarum contemplatione suavissimè consumpsisset. Jam senex superiorum auctoritate choro abstinere iussus, Canonicas preces in cella eadem prorsus gravitate, iisdem cærimonijs solus recitare solebat, quibus cum alijs consueverat; hæc orandi methodo absentiam à choro supplens suam. Observatus sapius est extensis in formam crucis manibus linquere terram, levare toto corpore sursum atq; ita diutius pensilis durare in ærè, Revelationibus illustris, præter alias cælitus sibi concessas gratias duorum sodalium Cassinensium, Martini scilicet à Neapoli, & Gregorij à S. Elia animas in cælum ferri conspexit. sermone potens plures à via scelerum ad meliorem vitam amplectendam inflexit; solaque sæpè servi Dei memoria in rigore purioris vitæ, & legum Monasticarum observatione subditos sibi tyrones continuit. Humilitate, abstinentia, cæterisq; carnis afflictionibus mirabilis nec in ultima quidem ægritudine ciliicum deposuit. Latè sparsa sanctitatis servi Dei fama, plures ad videndum eum Cassinum excivit, quos inter adfuit & Medinæ Princeps Neapolis Prorex ac cum eo conjunx & tota Regni curia: qui ante Zachariæ pedes prostratus, se, filios, Patriam, Regnum demum ipsum ejus orationibus commendavit. Quoties in publicum prodiret, innumeram multitudinem benedictionem suam implorantè obviam sequacemq; habuit. Aliquando Fractis ab Ecclesia rediens lacer domum regressus est, vestem & scapulare a vidè scindente & discerpente devota plebe, subreptaque particulas religiosius conservante. Opinionem hanc pii populi prodigia comitabantur atque fovebant. Cæco homini visum oratione restitutum.

stituit. Alteri servi Dei conspicilia clausis oculis admoventi idem beneficium concessum est. Monialem Fractensem in Partenone S. Catharinæ oleo è lampade ante Almar Dei paræ imaginem ardente liniens sanavit. Eidem iterum periculose decumbenti, stragulam vestem suam commodans, restituit salutem; quæ quidem in partes deinde scissa certissimi ad omnis generis infirmitates depellendas antidoti loco ibidem à pluribus hucusque tenetur. Duci Laurei zanæ diu sterili prolem à Deo impetravit: Alteri sæpius inanimem foetum edenti oratione subvenit, aliâsq; innumeras seu partus difficultatem, seu defectum lactis patientes foeminas, benedicto à se pane iuivit, & afflictas consolatus est. Complures alij ex omni sexu atque ætate mortales, qui varijs & gravibus decumbebant affecti morbis, Zachariæ precibus convalescere protinus, quos inter, bini solius aliquando Epistolæ ab ipso scriptæ tactu, pristinam receperunt sanitatem. Sæpius oratione pluviam advocavit, avertit tempestatem, aliâque magno numero patravit miracula, de quibus latius in ejus Vita. Tandem & ipsam viam universæ carnis ingressurum, mors paratum per omnia invenit; hanc gravis ægritudo præcedens, ultimam induxit scenam, in qua patientia luculentæ suas egit partes. Obijt decimo septimo Kalendas Januarij Anno Domini 1645. Antequam capulo componeretur corpus, dum paratur de more ablutio, inventa sunt genua, callis extuberantibus conferta, quæ diuturna humi pressio extulerat. Funus elatum religiosa modestia, quod tamen ingens populi concursus magnificum effecit. Exciti recordatione sanctitatis quam plurimi popularium, osculari manus, admovere rosaria, ejus patrocinium implorare non cessabant; etiam plura ausi, frustula vestium abscindere, capillos, & ungues evellere, extrema digitorum forcipibus, miraculis sanitatum paulopost initium data, adeo, ut subducendum fuerit periculis majoribus corpus, ac ruenti turbæ subtrahendum; quod tertia ab obitu die tumbæ cupressinæ inclusum, ne confunderentur ejus ossa mortuorū, catastæ, in distincto sepulchro depositum est, Quidquid vivens attigerat, post decessum pro liptanis habitum habeturque. Mortem subsecuta miracula vivi sanctitatem comprobant. Neapoli à Dæmone obsessa mulier, tactu pileoli servi Dei mansit libera. Princeps Boteri fæmina pia, quod vivente Zacharia nō potuit, eo mortuo uti prædixerat vivus, lumen oculorum recepit: & alibi aliæ ad invocationem servi Dei mortalibus concessæ gratiæ, quibus ejus sanctitas adæo inclaruit, ut au-

ferendi sui capitis (cum totum corpus non posset) & majoris honoris ergo ac reverentiæ alio transferendi occasionem dederit hospitibus quibusdam Religiosis: qui tamen errore lapsi, Angeli Sangrini Abbatis olim Cassinensis æquæ sanctimonia illustri Viri, sacræ verticæ pro Zachariæ clam acceptum in Lithuaniam ad Castro Cassinense Anno Domini 1664. extructum Cænobium detulerunt, ibique clarum prodigijs hucusque conservatur. Zachariæ verò corpus cum annis triginta duobus in priori jacuisset sepulchro, Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Severinus Pepi, sacri Monasterij Cassinensis Abbas, & ejusdem Diocesis Ordinarius, multis titulis olim Patris Zachariæ obstructus, suarum partium duxit thesaurum absconditum effodere, & in honoratiorem tumulum, transferre: quod Anno Domini 1677. ipso die sacri Paschatis feliciter præstitit, præsentibus ibidem [præter innumeros alios Religiosos] septem Reverendissimis diversorum Cænobiorum Abbatibus, tum & Notario Apostolico, à quo de Actu translationis confectum Instrumentum Publicum habetur in vita Vener. servi Dei, quam à R. P. Dominico Jameo Soc. Jesu Theologo auctoritate Eminentissimi Cardinalis Caraccioli Archiepiscopi Neapolitanj, & à Carolo Celano Canonico Neapolitanæ Ecclesiæ justu Politici officij revisam, coram eodem Eminentissimo habita Congregatio approbavit, imprimique permisit, quemadmodum impressa fuit Neapoli Typis Antonij Gragnani Anno 1678.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXIX.

Ad supera accersit bonum Numen coronari meritum Venerabilem P. D. Bernardum Anglo Casinatem Monachum, qui patri sui Præstoni Martyris consilio Cassinum pergens, ibidem fidei dogmatibus benè institutus, Monachum postea professus est, singulari dono contemplationis & orationis à Numine honoratus totusque absorptus. Ad Albanetæ devotissimum recessum, R. R. PP. Societatis Institutore amicissimum, cum socijs se conferens, totus ibidem in Deum raptus, Collegis redomitionis hora ipsum anxie quærentibus nusquā apparuit, donec ipse in medio ipsorum appareret. Exemplar sanctitatis omnibus fuit, & sæcularibus miraculis Dei amorem instillavit, non sine miraculorum gloria vitam mortalem desinens quibus usque hodie illucescit. Vitam in Auctario Menologij dabimus.

ANNO CHRISTI M. DC. L.

Beatissimo fine cursum vitæ consummat Illustrissimus Princeps servus Dei humillimus

mus